

אין דורשין פרק שני חגיגה

٢٦

עין משפט
נר מצוה

יח א ב מיי פ"א מהל' חגיגה הלכה ח ט:
יט ג ד מיי שם הלכה ז:
ה [מיי] פ"י מהלכות תמידין הל' ה יג]:
ו [מיי] פ"א מהל' חגיגה הל' ד ופ"ב הל' ה]:

תורה אור השלם

1. שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָּל זָכוֹר אֶת פָּנָיו
אֱלֹהֵיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת
וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת
פָּנָיו רִיקִים: דְּבָרִים טו טז

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

רב אשי אפילו תימא צדדין
מותרין כל דלהדי גבה
דרישא כגבה דמו. א"ר
אלעזר א"ר אושעיא מניין
לעצרת שיש לה תשלומין כל
שבועה ת"ל בחג המצות
ובחג השבועות וזבחו
הסוכות כו'. פז"ר קש"ה.
פירשנוהו כבר למעלה.

דבדדי גבה. שטוה לגובה הגב של דבהמה: **קוצה** של דבהמה דמי.
והראש שוה בגובה לגב הדבהמה: **במתני'** מציאין שלמים. ביו"ט
שהן אכילה הדיוט: **ואין סומכין עליהן.** כלאמרמי"ט אלא סומך
עליהן מערב יו"ט ושוחטין ביו"ט ללא צענין חקר לסמיכה שחיטה:

אכל לא מציין עולות. באתן שיכול
להביא לאחר יו"ט דמצינו הוא לבדו
יעשה לכם (שמות יב) לכם ולא לגבוה:
יום טובות של קרבנות ראייה
ומגינה של יו"ט לאחר השבת שאין
קריבין לא ביו"ט ולא בשבת: אין
לה יום טובות. אינה זרייה יום
טובות שמומרת להקריב ביו"ט: אין
בהן גדול מתכנסת בכלים. ואם

ון הע"ם

תום' ד"ה אף עצרת וכו'
בירושלמי אר"י. עיין מ"ל
פ"ג הלכה ו' מהלכות אכל:

הגהות מהר"י

לנדא
א] תוס' ד"ה אף עזרת וכו'
 בירושלמי. ז"ל פ"ב הלכה ג'
 ובמס' ביצה פ"ב הלכה ד':

מוסף רע"י

[illegible][illegible]

של ימות החג. זרבה שהיו מזכירים את המלך זכר לשלמה שנאמר בו
 ביום השמיני שלח את העם ויזכרו את המלך (מלכים א' ח'): **תפשת**
מרובה לא תפשת. כל מקום שתמצא שני דברים אחד תופש מרובה
 ואחד תופש מועט טוב לך לתפוש את המועט שאפילו היה לך
 לתפוש את המרובה ותתפוש את המועט תפסתך תפסה שיש
 בכלל המרובה המועט אבל אם תתפוש המרובה והיה לך
 לתפוש המועט נמצאת שתפשת שלא כדא: **עוון לינה**. מוצאי י"ט:
 ופנים

יכירו שהוא יום טוב: **אף** עצרת יש לו תשלומין. * בירושלמי א' כלומר מהתם משמע שהיה לו תשלומין וקשה לה"ר אלחנן מ'פוק צ'פרק כמה מדליקין (שם ז.) דבשבת נפטר דוד ושמא' התם לית' לו שם בפני עצמו ואינו בכלל קורות וזרכה היא זרכה המלך זרכת' (פוכה דף מז. וסג) אמר כשם שחג טעון שיר קרבן זרכה ולינה אף ותפלה ועוד לישנא דנקט זרכה בפני עצמו משמע דאף בימים אחרים כל שבעה ימי איכא משמע דזכרבת' המזון ותפלה צעי למימר ד' זכרבת' וכלן ביזס' ללמד שהוא רגל בפני עצמו וגרלה לר"ת זרכה ז' לינה בירושלמי ור"ח מפרש רגל לענין אצילות והכא אימא צ'פרק שלו הרי כאן כ"א ושניהם יסוד ר"ת צמער'צ' שלו ^(א) לינה שלשים ירח ימים וזרכת' המלך אינה לשם ולינה לא צעי למיתמי לדברי רש"י ור"ח מזמור שלו שלם דבשאר ימי החג אומר הומצה"י כדמפרש התם ש' מנא ^(ב) שאמר למנוח' על השמינית מיהו אומר ר"י דהתם לא מדבר' משמע שהיו אומרים אותו צמקדש כיון דנתקן לומר: **תפשת' מוז' וי"מ** דלמדה מרובה אין קצבה דלעולם מוכל להרבות אבל למועט' שנים יכול מרובים א"ר עקיבא כל משמעו מרובה ומשמעו מוע' אינה כלה מודד'ין צמדה כלה וכל מודד'ין צשאינה כלה א"ר נחמיי' צינה. אחא כראצ"י ור"מ דלילו לת"ק ור"ש וראצ"ש צ'פרק' שאתה פונה לא יהו אלא לבקר והכי נמי מרבה

דכתיב

[illegible][illegible]